

МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ ПРАВА, ЕКОНОМІКИ
ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

**«НОВІ ЗАВДАННЯ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ У ХХІ СТОЛІТТІ»**

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

18-19 січня 2019 р.

м. Одеса

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова організаційного комітету:

Крижановський А.Ф. – д.ю.н., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Міжнародного гуманітарного університету.

Члени організаційного комітету:

Громовенко К.В. – к.ю.н., доцент, директор Інституту права, економіки та міжнародних відносин Міжнародного гуманітарного університету;

Ківалова Т.С. – д.ю.н., професор, професор кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Міжнародного гуманітарного університету;

Стрельцов Є.Л. – д.ю.н., професор, член-кореспондент НАПрН України, вчений секретар Південного регіонального центру НАПрН України, доктор теології;

Цуркану С.І. – к.ю.н., доцент, в.о. завідувача кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Міжнародного гуманітарного університету;

Манько Д.Г. – к.ю.н., доцент кафедри теорії держави і права Міжнародного гуманітарного університету.

Н73 **Нові завдання та напрями розвитку юридичної науки у XXI столітті:** матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса, 18-19 січня 2019 року. – Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, 2019. – 84 с.

ISBN 978-966-916-736-1

До збірника матеріалів конференції увійшли тези доповідей, які стали предметом обговорення учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Нові завдання та напрями розвитку юридичної науки у XXI столітті», що відбулася у м. Одесі 18-19 січня 2019 року в Міжнародному гуманітарному університеті.

Матеріали конференції можуть становити інтерес для наукових працівників, викладачів, працівників судових та правоохоронних органів, студентів вищих навчальних закладів, а також для всіх, хто цікавиться сучасним станом та перспективами розвитку юридичної науки.

УДК 34«20»(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Особливості організації «Руського клубу» – української фракції
Галицького сейму

Євдокимов В. В......5

Правова, організаційна та фінансова автономії
органів місцевого самоврядування

Шаульська Г. М.10

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

Щодо організаційної форми та регулювання
статусу робочих органів парламенту у зарубіжних країнах

Зозуля О. І......16

НАПРЯМ 3. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Домашнє насильство над жінками і дітьми

Галицька А. А., Павленко В. С.23

Імунітет від дачі показань священнослужителями
в Кримінальному процесі України

Денисенко Г. В.29

НАПРЯМ 4. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Пропорціональність у цивільному судочинстві: методологічні засади

Масло Т. М.34

Звернення стягнення на майно: правові наслідки

Мошко О. М.39

Обмежувальний припис стосовно кривдника

Турлова Ю. А......43

НАПРЯМ 5. АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО

Питання сутності стадій дозвільного провадження
в сфері захисту економічної конкуренції

Пасічник В. В......49

НАПРЯМ 6. ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Коллективні трудові спори: фундаментальна причина виникнення

Шлапко Т. В., Орлов О. Л......54

Переваги та недоліки дистанційного навчання в системі інклюзивної освіти Шлапко Т. В., Сова П. Д., Прокопенко К. В.	60
Перспективи використання позитивного європейського досвіду при вдосконаленні українського законодавства щодо впровадження інклюзивного навчання Шлапко Т. В., Саєнко Е. С.	66
НАПРЯМ 7. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ТА ПРАВО ЄС	
Правова визначеність як складова верховенства права Гуйван П. Д.	72
Програмно-інституціональне забезпечення міжнародного співробітництва у сфері інформаційної безпеки: український контекст Кустура В. Ю.	79

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Шлапко Т. В.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного, господарського права
та фінансово-економічної безпеки
Навчально-наукового інституту права
Сумський державний університет
м. Суми, Україна*

Сова П. Д.

*студентка
Навчально-наукового інституту права
Сумський державний університет
м. Суми, Україна*

Прокопенко К. В.

*студентка
Навчально-наукового інституту права
Сумський державний університет
м. Суми, Україна*

В умовах сучасності право на освіту посідає провідне місце, оскільки наділяє людину базовими знаннями, котрі важливі для її повсякденного життя, а згодом і для майбутньої професії. Відповідно до статті 53 Конституції України кожен має право на освіту. Питання освіти осіб з особливими освітніми потребами та інклюзивного навчання регулюється

ст. ст. 19, 20 Закону України «Про освіту» [2] та низкою нормативно-правових актів. Інклюзивна освіта спрямована на усунення усталених стереотипів та упереджень, пов'язаних з можливостями осіб з особливими освітніми потребами. Для реалізації права на освіту, ефективного навчання і підготовки кадрів в результаті розвитку освітньої практики для осіб з особливими освітніми потребами в деяких випадках найбільш оптимальною і перспективною моделлю навчання може бути дистанційна. Дистанційне навчання в сучасних умовах життя є гарним замінником стаціонарної освіти. Це означає, що будь-яка людина може отримати освіту, вищу зокрема, використовуючи інформаційно-комунікативні технології [1].

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Порядку зарахування осіб з особливими освітніми потребами до спеціальних закладів освіти, їх відрахування, переведення до іншого закладу освіти» визначено, що особи з особливими освітніми потребами, зумовленими складними порушеннями розвитку – це особи з порушеннями слуху, зору, тяжкими системними мовленнєвими порушеннями, тяжкими порушеннями опорно-рухового апарату у поєднанні з інтелектуальними або іншими порушеннями розвитку, особи сліпоглухі, з розладами спектра аутизму, синдромом Дауна, та діти, які себе не обслуговують і відповідно до індивідуальної програми реабілітації дитини (особи) з інвалідністю потребують індивідуального супроводу, але вони можуть перебувати у дитячому колективі згідно з рекомендованим лікарями режимом [3].

Особи, визначені у даному наказі, мають такі порушення фізичних можливостей у сукупності з інтелектуальними, що ускладнює їх пересування до закладів освіти, а також, зважаючи на особливості стану здоров'я, унеможлиблюють їх сидіння за партою. Тим паче, важливою є

фраза «можуть перебувати у дитячому колективі згідно з рекомендованим лікарями режимом». Постає питання, яким чином забезпечити реалізацію права на освіту особам з особливими освітніми потребами, зумовленими складними порушеннями розвитку, враховуючи всі відповідні рекомендації лікаря. Особи з інвалідністю, у котрих за станом здоров'я передбачено лежачий режим або в силу здоров'я вони змушені пересуватися за допомогою спеціальних засобів, зустрічають велику кількість труднощів під час переміщення. Зважаючи, що питання комфортного пересування досі не вирішено як слід, то варто полегшити їм шлях до успіху, впроваджуючи курси дистанційного навчання.

У даному випадку, ми пропонуємо розробити курси дистанційного навчання як альтернативної технології інклюзивної освіти, що надає таким учням можливості як бути безпосередньо присутніми на заняттях, так, і в силу стану свого здоров'я, виконувати аналогічні завдання дома. Такі курси мають бути розподілені за рівнями освіти, а також характером здібностей учнів.

Дистанційне навчання також виступає проміжною складовою для соціальної адаптації осіб з особливими освітніми потребами. Навчання здійснюється на онлайн-платформах, тому людині не потрібно долати труднощі, пов'язані з побутовими незручностями або з громадським транспортом, а також є змога залучатись підтримкою викладачів та однокурсників, шляхом спілкування на онлайн платформах.

В системі дистанційного навчання, окрім безумовних переваг, є і низка недоліків. Дистанційне навчання для осіб з особливими потребами стає альтернативою звичайному передовсім через відсутність необхідних організаційних умов у вищому навчальному закладі. Тому вступ на відділення дистанційного навчання не є реалізацією можливості

вибору найбільш зручної форми навчання, але використовується, бо іншого виходу не має.

Можна зазначити, що дистанційне навчання, якщо не повністю виключає, то значно зменшує можливості спілкування з викладачами та іншими учнями [4]. Проте, дана проблема вирішується шляхом упровадження засобів онлайн зв'язку в системі дистанційного навчання, де учні з особливими освітніми потребами матимуть змогу в режимі реального часу спілкуватися з викладачами та однолітками з приводу питань, які є для них незрозумілими, отримуючи тим самим можливість комунікації.

Фактична більшість людей з особливими потребами не можуть отримувати освіту на рівні з іншими людьми за стаціонарною формою навчання в силу свого здоров'я та особливостей пересування, але завдяки сучасним технологіям, маючи вдома комп'ютер (ноутбук) чи інші електронні пристрої і підключення до мережі Інтернет, вони можуть отримати освіту дистанційно.

З кожним роком все більше начальних закладів впроваджують дистанційну форму навчання. Системи дистанційного навчання в окремих навчальних закладах реалізовані на різних інтернет-платформах і доступні кожному, в кого є доступ до них. Наприклад, в Сумському державному університеті реалізується модель відкритого університету інноваційного типу, здатного на сучасному рівні задовольняти різноманітні потреби в галузі науки, освіти, культури. Тому була створена віртуальна система забезпечення навчальної діяльності з потужним ресурсом електронних матеріалів та засобів навчання (система e-learning). Ця система допомагає організувати роботу студентів та здійснювати спілкування між студентом і викладачем, що є важливим аспектом для людей з особливими потребами [5]. Дана платформа доступна для усіх студентів без

обмежень, що вже є прогресивним кроком розвитку дистанційного навчання у даному ВНЗ.

Таким чином, доцільно було б запровадити дистанційне навчання як платформу для адаптації в освітньому просторі осіб з особливими освітніми потребами на державному рівні.

Наприклад, ми пропонуємо ввести дану норму до Закону України «Про освіту». Зокрема, у ч. 3 ст 19 додати речення «А також у випадках, які унеможливають отримання освітніх послуг на рівні з усіма, вводити проміжний етап освітнього процесу – дистанційне навчання з урахуванням освітнього рівня особи з особливими освітніми потребами, ступеня обмеження її життєдіяльності та місця знаходження». Друга пропозиція стосується змін у ч. 2 ст. 20 цього Закону, де має бути додана наступна фраза «Дана програма може бути розроблена з метою надання особам з особливими освітніми потребами курсу дистанційного навчання на базі кожної з ланок освіти відповідно до індивідуальної програми розвитку та з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей».

Загалом, переваг у дистанційного навчання значно більше, ніж недоліків. Важливо, що сучасні українські заклади освіти мають початкові бази для реалізації права на освіту осіб з особливими освітніми потребами. Щоб реалізувати переваги такого навчання в цілому, мають бути реалізовані наступні етапи:

- 1) вдосконалення законодавства у сфері освіти, наданням особам з особливими освітніми потребами такого курсу освітнього процесу як дистанційне навчання;

- 2) регулярне оновлення дистанційних програм та курсів з різних предметів, як на рівні школи, так і на рівні університету;

3) регламентувати на рівні нормативних актів осіб, відповідальних за щорічний збір інформації щодо стану програм дистанційного навчання, а також побажань учнів, котрі залучені до них;

4) закріпити на законодавчому рівні пільги для навчальних закладів, котрі створюють умови для дистанційного навчання учнів з особливими освітніми потребами.

Таким чином, залучивши якомога більше осіб з особливими освітніми потребами до отримання знань шляхом дистанційного навчання, це допоможе таким особам без жодних зусиль долучатися до учбового процесу, тим самим розуміючи свій потенціал як майбутнього фахівця з певної галузі, а також отримувати знання у формі найбільш комфортній для себе.

Література:

1. Міщик Л. Інклюзивна освіта як умова соціалізації дітей-інвалідів у процесі навчання. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpkhist_2012_5_32.
2. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
3. Про затвердження Порядку зарахування осіб з особливими освітніми потребами до спеціальних закладів освіти, їх відрахування, переведення до іншого закладу освіти: Наказ МОН від 01.08.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0945-18>.
4. Заярнюк О. В. Інклюзивна освіта в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення. Наук. вісн. Міжнар. гуманіт. ун-ту : зб. наук. пр. Одеса, 2015. Вип. 11. С. 190-193.
5. Основи інклюзивної освіти: навч.-метод. посіб. / А. А. Колупаєва, О. М. Таранченко, І. О. Білозерська та ін.; за заг. ред. А. А. Колупаєвої. К.: А. С. К., 2012. 308 с.

НОВІ ЗАВДАННЯ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ У ХХІ СТОЛІТТІ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

м. Одеса, 18-19 січня 2019 р.

Підписано до друку 22.01.2019. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 4,88. Тираж 150. Замовлення № 0119-17.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»
73034, м. Херсон, вул. Паровозна, 46-а, офіс 105.
Телефон +38 (0552) 39 95 80
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 6424 від 04.10.2018 р.